

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: B. M.**, zast. JUDr. Pavlem Pokorným, advokátem se sídlem Veverkova 1343/1, Hradec Králové, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje, odbor dopravy a silničního hospodářství**, se sídlem Škroupova 18, Plzeň, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2011, č. j. DSH/660/11, o přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 5. 2011, č. j. 17 A 10/2011 - 35, o přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Plzni (dále jen „krajský soud“), kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 1. 2011, č. j. DSH/660/11. Tímto rozhodnutím byla výrokem I. doplněna skutková věta rozhodnutí Městského úřadu Tachov, odboru dopravy a silničního hospodářství, ze dne 20. 10. 2010, č. j. 7619/2010-ODSH-6, kterým byl stěžovatel uznán vinným z přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. f) bod 7 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „zákon o přestupcích“), a to tak, že ve výroku rozhodnutí se za text „Tedy nerespektoval dopravní značku a předjížděl v místě, kde je to dopravní značkou zakázáno“ a doplnil text ve znění „tedy porušil ust. § 4 písm. c) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů.“, a v otázce viny a trestu bylo prvoinstanční rozhodnutí výrokem II. ve zbytku potvrzeno. Za uvedený přestupek byla stěžovateli uložena pokuta ve výši 7000 Kč a zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dobu 6 měsíců.

Stěžovatel současně navrhl i přiznání odkladného účinku kasační stížnosti s odůvodněním, že součástí jeho zaměstnání je řízení služebního vozidla, a hrozí mu tedy ztráta zaměstnání v případě, že nebude moci služební vozidlo řídit. Na základě výzvy krajského soudu (usnesení ze dne 29. 6. 2011, č. j. 17 A 10/2011 - 95) k prokázání tvrzení uvedeného v návrhu na přiznání odkladného účinku doložil stěžovatel k prokázání svého

tvrzení „Potvrzení o řídičském oprávnění jako předpokladu k výkonu sjednané práce na pozici Sales Engineer ve firmě Eaton Elektrotechnika s.r.o.“, vydané zaměstnavatelem dne 7. 7. 2011; upozornění zaměstnavatele adresované stěžovateli; přehled služebních jízd uskutečněných stěžovatelem za rok 2010.

Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že pro přiznání odkladného účinku neshledává důvody, avšak ponechává na úvaze Nejvyššího správního soudu, zda návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyhoví či nikoli.

Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 4 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze návrhu přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nenahraditelnou újmu a přiznání odkladného účinku se nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není v rozporu s veřejným zájmem. Neurčitý právní pojem „nenahraditelná újma“ byl již Nejvyšším správním soudem vyložen, dle konstantní judikatury se jedná o výjimečný a závažný stav, který by vznikl při výkonu či v důsledku jiných právních následků rozhodnutí, a nebylo by jej možno v budoucnu nijak odčinit, případně pouze s vynaložením zcela neúměrných sil či prostředků (viz např. usnesení ze dne 5. 10. 2004, č. j. 6 Afs 25/2003 - 59, dostupné na www.nssoud.cz).

Důvody možného vzniku nenahraditelné újmy jsou vždy subjektivní, závislé pouze na osobě a situaci stěžovatele. Je proto logické, že v řízení o přiznání odkladného účinku nese břemeno tvrzení právě stěžovatel a nikdo jiný nemůže jeho tvrzení nahradit. Soud posuzuje jím uvedené skutečnosti dle ustanovení § 73 s. ř. s., není však povinen ani oprávněn tyto skutečnosti sám dovozovat.

Podmínkou přiznání odkladného účinku je dle ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. prvotně věrohodné tvrzení stěžovatele, že výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by pro stěžovatele znamenaly nenahraditelnou újmu. Teprve po naplnění této podmínky soud přistoupí k posouzení, zda se přiznání odkladného účinku nedotkne nepřiměřeným způsobem nabytých práv třetích osob a není-li v rozporu veřejným zájmem.

K doložení vzniku nenahraditelné újmy stěžovatel doložil výše uvedené dokumenty, z jejichž obsahu vyplývá, že je na základě pracovní smlouvy uzavřené dne 1. 4. 2010 na dobu neurčitou zaměstnán u společnosti Eaton Elektrotechnika, s. r. o., na pozici Sales Engineer a podstatnou část jeho pracovní náplně tvoří osobní návštěvy poboček velkoobchodů. Uvedené tvrzení dále dokládá přehledem jízd, ze kterého plyne, že od dubna do prosince roku 2010 vykázal v rámci služebních cest cca 40 000 najetých kilometrů. Podle sdělení zaměstnavatele je pro výkon práce na pozici, kterou vykonává stěžovatel, řídičské oprávnění jedním z nezbytných předpokladů, přičemž ztráta řídičského oprávnění je důvodem k ukončení pracovního poměru.

Po zhodnocení zjištěných skutečností dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti dle § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou v daném případě naplněny. Z vyjádření zaměstnavatele stěžovatele plyne, že řízení motorového vozidla v daném případě představuje nezbytný předpoklad pro výkon

zaměstnání stěžovatele. V této souvislosti poukazuje Nejvyšší správní soud na § 52 písm. f) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, podle něhož může zaměstnavatel dát zaměstnanci výpověď, nespĺňuje-li zaměstnanec předpoklady stanovené právními předpisy pro výkon sjednané práce nebo nespĺňuje-li bez zavinění zaměstnavatele požadavky pro řádný výkon této práce. Právní následky rozhodnutí o přestupku spočívající v zákazu řízení motorových vozidel by se tedy mohly v daném případě stát důvodem pro ukončení pracovního poměru stěžovatele, a to ještě před tím, než bude meritorně rozhodnuto o kasační stížnosti ve věci zákonnosti uložení uvedené sankce. Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že právní následky rozhodnutí o přestupku by mohly mít natolik závažný vliv na budoucí profesní poměry stěžovatele, že by u něho mohly vyvolat újmu, která je nevratná.

Nejvyšší správní soud posoudil žádost o přiznání odkladného účinku i z hlediska zbývajících podmínek stanovených § 73 odst. 2 s. ř. s. Zohlednil přitom, že žalovaný nevznesl proti návrhu stěžovatele žádné námitky ani neupozornil na možné důvody pro rozpor s veřejným zájmem. Nejvyšší správní soud neshledal, že by se přiznání odkladného účinku v daném případě jakkoli dotklo práv třetích osob, ani že by takové rozhodnutí bylo v rozporu s veřejným zájmem.

S ohledem na vše výše uvedené Nejvyšší správní soud rozhodl o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je ve výroku uvedeno. K tomu soud připomíná, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud žádným způsobem nepředjímá své rozhodnutí o věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. září 2011

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu